tillige 1) har selvstændig Bedrift, i Medhjælper, 2) eller en selvstændig overordnet Stilling i et Selskabs Tjeneste, 3) eller en Eksamen, som giver Adgang til Embeder eller visse Erhvervsvirksomheder, 4) eller en skattepligtig Formue paa over 6000 Kr.

Valgbar til Landsthinget er enhver, der har Valgret til dette Thing. Medlemmerne vælges paa 8 Aar.

Dette er i Korthed Grundreglerne. Højre har gennem dette Forslag officielt givet Kravet om Kvindernes Valgret Tilsagn.

Politisk set skal vi jo ikke drøfte Forslaget her — men et kan med Sikkerhed siges, der underskrives ingen ny Grundlov 5. Juni i Aar. Højres Forslag staar i væsentlige Punkter, navnlig hvad Landsthingets Sammensætning angaar, saa langt fra Regeringens, saa man ikke spaar fejl, naar man siger, at der er langt til den Dag, Kvinderne med rette fejrer deres Grundlovsdag.

Elisa Petersen.

Alderdomsförsäkringen i Sverige och Kvinnorna.

—o—

Sedan 25 år har här i Sverige olika förslag till folkpensionering sett dagen. Det nu senast framkomna, verket af femårigt sträfsamt arbete, lär från försäkringstekniskt synspunkt sett, vara synnerligen lystad, men är däremot i högsta grad antifeministiskt.

Att här i detalj redogöra för kommittéens förslag låter sig ej göra, utan är det blott möjligt att antyda de viktigsta punkterna.

Från 15 till 67 års ålder äro alla landets innevånare betålningsskyldiga till pensionen, så vida de ej på annat sätt äro pensionsberättigade eller äga en förmögenhet af minst 6,000 kronor, eller också före 67 års ålder äro invalider, d. v. s. i detta fall, varaktigt oförmögna till arbete.

Grundafgiften utgör Kr. 2, som f. ö. är den ende, att årligen erlägges af personer, hvars inkomst ej uppgår till 800 kr.

Sådanne personer, hvars inkomster öfverstiga 800 kr., men ej 1200 kr., erlägga ytterligare 5 kr., och de, hvars inkomster uppgå till mer än 1200 kr., betala förutom de förutnämnda kr. 2, ytterligare 10 kronor.

Af den inbetalda summan utfår en man 30 % om året och en kvinna 23 %; denna s. k. afgiftspensionen börjas utfalla vid 67 års eller vid invaliditet. De sålunda ifrågavarande kr. 30 resp. kr. 23 anses endast vara ett slags grundplåt, och om man ej har annan inkomst, utgår en tillägspension af 150 kronor för man och 125 kronor för kvinna. Sålunda får en mand i lägsta afgiftsklassen kr. 180 om året, en kvinna kr. 148; i andra klassen resp. kr. 355 och kr. 289, i tredje klassen kr. 430 resp. kr. 347.

Gift man, till hvilken afgiftsklass han än hör, betalar för sin hustru, om hon ej har egen inkomst, aldrig mer än kr. 2. Härigenom blir hustrun alltid tillhörig lägsta klassen, deras samfällda pensioner mindre än om de ej varit gifta, eller om hon bibehållit eget arbete; hennes ställning som änka blir högst beklaglig.

I förslagets motivering har man äfven stött sig på, att kvinnor blifva invalida vid tidigare ålder än män. Härvid har man dock, då ingen svensk statistik fanns, begagnat tyska tabeller, som gälla endast industriarbeterskor och således ingalunda passa här, där försäkringen skulle gälla alla. Med denna kvinnornas tidiga oförmåga till arbete förhåller det sig dessutom så, att de långt ifrån vid 40 eller 50 års ålder äro invalida, men bli räknade så, när de på grund af att mannen försummar hemmet, eller de äro änkor och måste försörja sig och barn, behöfva fattigunderstöd, och betyget härtill måste styrke „oförmåga att försörja sig".

Kommittén har dessutom stött sig på det den kallar „det kända förhållandet", att kvinnor kunna lefva på mindre än män.

På ett målmedvetet och utomordentligt sätt hafva de svenska kvinnorna protesterat emot kommitténs antifeministiska förslag.

Fredrika Bremer Förbundet har afgifvit en skrifvelse till regeringen, framhållande bl. a. att ålderdomsförsäkringskommittéen gifvit kvinnorna en särställning, hvartill icke finnes något motstycke inom de länder, där socialförsäkringens stora tanke tagit form.

F. B. F. påpekar äfven den orättvisan, som ligger i att kvinnorna med sina i allmänhet mindre arbetsförtjänster skola bära samma afgiftsskyldighet som männen, men dock erhålla lägre pensionsbelopp än de.

När pensionserings frågan behandlades i stadsfullmäktige i Stockholm, uppträdde de kvinnliga ledamöterna med fullkomlig enighed i oppositionen mot förslaget i de punkter, som röre olika pensioner för män och kvinnor.

Efter en synnerligen indhållsrik diskussion uppläste Dr. Karoline Widerström til protokollet ett uttalande af samtliga kvinnliga medlemmar af Stockholms Stadsfullmäktige, i hvilket ett stort antal manliga medlemmar instämde. Med 46 röster mot 41 återremiterades ärendet till beredningsutskottet.

Til det af Stockholms fattigrådsnämnd på stadsfullmäktiges begäran afgifne yttrande, hafva fattigvårdens kvinnliga medlemmar tagat ett särskildt yttrande, där de fordra likställighet mellan män och kvinnor.

Efter talrika och välbesökta möten i de allra fleste kvinnoföreningar i Stockholm anordnades nyligen af 15 kvinnoföreningar med Fredrika Bremer Förbundet i spetsen ett offentligt möte med 4 talarinnor, som belyste frågan från olika synspunkter. Mötet fattade en resolution, som opponerede emot den särställning, som gifvits kvinnorna i förslaget.

F. B. F. har dessutom utgifvet en öfversikt af kvinnornas ställning att uppläsas vid event. ytterliga diskussionsmöten i frågan.

Äfven i landsorten hafva talrika välbesökta möten i frågan hållits. Det är särskildt tack vare fröken Anna Åbergsson och fröken Gertrud af Klinteberg, som noggrant studerat frågan, som agitationen kunnat bedrifva så energiskt.

Enligt nyligen erhållna upplysningar skall frågan behandlas i riksdagen före påsk. Då skall det således visa sig, om kvinnornas protest vunnit gehör och skola vi då återkomme till denne för kvinnorna så vigtiga fråga.

Nini Kohnberger.